

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. november 25.
(OR. en)

14456/19

DEVGEN 213
SUSTDEV 165
ACP 136
RELEX 1090

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2019. november 25.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	12700/19
Tárgy:	A partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenségek kezelése – A Tanács következtetései (2019. november 25.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenségek kezeléséről szóló, a Tanács 2019. november 25-i 3732. ülésén elfogadott tanácsi következtetéseket.

A partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenségek kezelése**A Tanács következtetései**

1. A Tanács aggodalommal állapítja meg, hogy számos partnerország továbbra a 30 évvel ezelőttinél magasabb szintű egyenlőtlenségekkel küzd, ami veszélyezteti a fenntartható fejlődést és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtását. A Tanács tisztában van az egyenlőtlenség többdimenziós jellegével, amely magában foglal úgy gazdasági, társadalmi, politikai, mint környezeti szempontokat, és amely sürgősen figyelmet igényel.
2. A Tanács megállapítja, hogy az egyenlőtlenség jelentős mértékben hátráltatja a szegénység felszámolását és a fenntartható gazdasági növekedést, továbbá veszélybe sodorhatja a demokráciát, a társadalmi kohéziót és befogadást, valamint az ellenálló képességet és a stabilitást. Az egyenlőtlenség emellett súlyosbíthatja a környezetkárosodás, az éghajlatváltozás és a kényszerű lakóhelyelhagyás problémáját, valamint hozzájárulhat az illegális migrációhoz. A Tanács aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás veszélybe sodorja az országok azon képességét, hogy megvalósítsák a fenntartható fejlődést, fenntartható módon gazdálkodjanak a természeti erőforrásokkal, valamint felszámolják a szegénység és az egyenlőtlenség különböző formáit.
3. A Tanács emlékeztet arra, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend a kedvező változást lehetőségét rejti magában. A Tanács emlékeztet továbbá a 10. fenntartható fejlesztési célra („Az egyenlőtlenségek csökkentése az országokon belül és az országok között”), valamint arra a tényre, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendben mindvégig nagy hangsúlyt kap az egyenlőtlenségek megszüntetése, mivel az felgyorsíthatja számos más cél – így például az 1. fenntartható fejlesztési cél („A szegénység valamennyi formájának megszüntetése mindenhol”) – megvalósítását is, továbbá elengedhetetlen ahhoz, hogy teljesíteni lehessen az a tekintetben vállalt kötelezettséget, hogy senki ne maradjon ki a fejlődés folyamatából, illetve hogy először a legnehezebb helyzetben lévőket karoljuk fel.
4. A Tanács újól megerősíti, hogy az egyenlőtlenségek megszüntetése az Európai Unió számára úgy belső, mint külső prioritás, valamint hogy az egyenlőség és a szolidaritás az Európai Uniót és annak külső tevékenységét vezérlő értékek és elvek között szerepel, ahogyan az a Szerződésekben is rögzítésre került. Az Európai Unió kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának szövege is emlékeztet a szegénység és az egyenlőtlenség elleni küzdelem iránti kötelezettségvállalásra, a fejlesztéspolitikáról szóló 2017. évi európai konszenzus pedig az uniós fejlesztéspolitika egyik prioritásaként határozza meg a szegénység felszámolását, valamint a megkülönböztetés és az egyenlőtlenség leküzdését.

5. A Tanács emlékeztet „A fenntartható fejlesztési célok támogatása világszerte” című, 2019. július 8-i következtetéseire¹, amelyekben a Tanács különösen üdvözli az EU és a tagállamok által a mélyszegénységben élők elérése és az egyenlőtlenség minden formájának felszámolása érdekében tett fokozott erőfeszítéseket – összhangban a „senkit nem hagyunk hátra” elvvel –, és amelyek célja az is, hogy megakadályozható legyen az egyenlőtlenség egyik nemzedékről a másikra történő továbbvitele.
6. A Tanács üdvözli a „A fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzus végrehajtása – a partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenségek kezelése” című bizottsági szolgálati munkadokumentumot, amely értékes hozzájárulást jelent az arra vonatkozó eszmecseréhez, hogy miként lehetne tovább integrálni az egyenlőtlenségek csökkentését az uniós fejlesztési együttműködésbe összhangban a fejlesztéspolitikai konszenzussal, amelynek szövege felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy tegyék hatékonyabbá az egyenlőtlenségek kezelésére szolgáló eszközeit és az alkalmazott megközelítéseket, annak érdekében, hogy eredményesebben kezeljék az egyenlőtlenséget, és általánosan érvényesítsék az egyenlőtlenség csökkentését a fejlesztési együttműködés terén.
7. A Tanács emellett üdvözli az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórumának 2019. júliusi ülését, amelyen a 10. fenntartható fejlesztési cél a felülvizsgált célok egyike volt, és nyugtázza az ENSZ 2019. évi, a fenntartható fejlesztési célokról szóló jelentésének azon megállapítását, amely szerint az országok közötti és az országokon belüli növekvő egyenlőtlenség továbbra is folyamatosan aggodalomra ad okot. A Tanács nyugtázza továbbá a nemrégiben közzétett, a fenntartható fejlődésről szóló világjelentést, amelynek készítői kiemelik, hogy a fenntartható fejlesztési célok nem érhetők el anélkül, hogy kezelnék az egyenlőtlenséget a nemzetközi fejlesztés területén.
8. A Tanács újólal megerősíti, hogy az emberi jogok, a jó kormányzás és a jogállamiság kulcsszerepet játszanak a kiszolgáltatott helyzetben lévők emancipációjában és támogatásában, továbbá a békés és befogadó társadalmak legjobb alapját képezik. A Tanács emellett tisztában van a civil társadalomnak a változás motorjaként betöltött fontos szerepével is. A Tanács hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a demokratikus folyamatok működjenek, mivel ezek többek között lehetővé teszik a konfliktusok megelőzését és kezelését, továbbá a társadalmak stabil és békés működését.

¹ 10997/19.

9. Az egyenlőtlenséget okozó hátrányos megkülönböztetést átfogóan, annak minden formájára kiterjedően kezelni kell, legyen bár szó etnikai hovatartozás, nem, életkor, fogyatékoság, vallás vagy meggyőződés, szexuális irányultság vagy nemi identitás alapján történő megkülönböztetésről. Fel kell számolni a diszkriminatív törvényeket és normákat is. A nemek közötti egyenlőség megvalósítása érdekében úgy kell előmozdítani nők és a lányok jogait és szerepvállalását, hogy megvalósuljon az 5. fenntartható fejlesztési cél.
10. A Tanács újólal megerősíti, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia nagy jelentőséggel bír a fenntartható fejlesztési célok elérése és az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében végzett munka szempontjából. A Tanács egyben megállapítja, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia hozzáadott értékkel bír, jelentős mértékben hozzájárulva a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia tágabb célkitűzéséhez. Mind uniós, mind tagállami szinten továbbra is döntő szerep jut az olyan hathatós koordinációs mechanizmusoknak és eszközöknek, mint például a Bizottság minőségi jogalkotási politikája, amelyek célja a szakpolitikák alapos vizsgálata és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia hatékony alkalmazása a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend uniós végrehajtásának és az egyenlőtlenségek csökkentésének összefüggésében. Emellett intenzívebb párbeszédet kell lehetővé tenni a különböző érdekelt felekkel, például a helyi és regionális hatóságokkal, a civil társadalommal, a magánszektorral és a nemzetközi szervezetekkel.
11. A Tanács nyugtázza, hogy az uniós fejlesztési együttműködés keretében jó eredményeket sikerült elérni a partnerországokban az egyenlőtlenség okainak kezelése terén, mégpedig a releváns területekre irányuló szakpolitikák és beavatkozások révén.
12. A Tanács hangsúlyozza, hogy az uniós és a tagállami fejlesztési együttműködés keretében további figyelmet kell fordítani a partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenségek okaira, különösen a hatályos szakpolitikák és intézkedések hatásának növelésével, valamint új megközelítések kidolgozásával, többek között az alábbiak révén:
- a) a fejlesztési együttműködés jogalapú megközelítésének fokozottabb alkalmazása;
 - b) a nemek közötti egyenlőség előmozdítása a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós cselekvési terv (2016–2020) és az egyéb vonatkozó uniós szakpolitikák fokozottabb végrehajtása révén;

- c) a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság előmozdítása az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv (2015–2019) fokozottabb végrehajtása révén, beleértve egy rugalmasan reagáló, részvételen alapuló és reprezentatív döntéshozatal támogatása, valamint külső politikájának keretében a gazdasági, szociális és kulturális jogok fokozottabb előtérbe helyezése melletti elkötelezettséget;
- d) erőteljesebb beruházás a humán fejlődésbe, különösen az egészségügybe, valamint egy inkluzív és mindenki számára hozzáférhető, színvonalas oktatásba, beleértve az alapfokú oktatást, a szakoktatást és -képzést, valamint a felsőoktatást is, előmozdítva egyúttal az ilyen beruházások hatékonyságának maximalizálását célzó ágazatközi megközelítéseket;
- e) olyan inkluzív és fenntartható növekedési minták előmozdítása, amelyek költségvetési és munkaerőpiaci politikák – többek között bérpolitikák és a hazai erőforrások mozgósítása – révén kedvezőek a jövedelemelosztás alsó 40%-a számára, fellépve egyúttal a meglévő egyenlőtlenségekkel szemben is;
- f) fenntartható és egyetemes szociális védelmi rendszerek támogatása, az alapvető szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés biztosítása és az innovatív társadalmi gyakorlatok támogatása;
- g) különösen a fiatalok, a szegénységben élők és az informális szektorban dolgozók számára tisztességes munkahelyek létrehozásának, valamint a nők teljes foglalkoztatottságának a támogatása;
- h) fenntartható beruházás és együttműködés előmozdítása a magánszektorral, beleértve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat is; a magánszektor arra való ösztönzése, hogy a felelős üzleti magatartásra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott elvekkel összhangban lévő inkluzív piaci alapú partnerségek, beruházások és üzleti modellek révén járuljon hozzá a fenntartható fejlődési célok megvalósításához;
- i) a következőkre irányuló intézkedések fokozása: az éghajlatváltozás mérséklése, valamint a közösségek körében az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást, a reziliencia kialakítását és a biológiai sokféleség védelmét, továbbá a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást célzó kapacitás növelése;
- j) a digitalizációban, a konnektivitásban és a technológiai változásban rejlő lehetőségek kiaknázása, valamint az infrastruktúrába, a tudományos kutatásba és az innovációba való beruházás oly módon, hogy azok elősegítsék az inkluzivitást.

13. A Tanács úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak általánosan érvényesíteniük kell az egyenlőtlenségek csökkentését a program- és projektciklusban azáltal, hogy az egyenlőtlenséget fokozottabban figyelembe veszik az országok helyzetének elemzése és az országtámogatási programok kidolgozása során, többek között a programok és a projektek keretében az egyenlőtlenségek hatásainak és az egyenlőtlenségekkel kapcsolatos mutatóknak az előzetes értékelése révén, amennyiben az megvalósítható.
14. A Tanács hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU és a tagállamok a továbbiakban is javítsák együttműködésüket – például adott esetben közös megközelítéseket követve az egyes országok szintjén – annak érdekében, hogy a partnerországokban csökkenjenek az egyenlőtlenségek. A Tanács hangsúlyozza továbbá a nemzetközi partnerekkel, a magánszektorral, a tudományos körökkel, a civil társadalommal és az egyéb érdekelt felekkel való megerősített partnerségek fontosságát. Ezzel összefüggésben a Tanács elismeri a G7-országoknak a „Nemek közötti egyenlőség a központban” elnevezésű kezdeményezése szerepét a nők és férfiak közötti egyenlőtlenségek kezelésében.
15. A Tanács hangsúlyozza, hogy személyre szabott szerepvállalásra van szükség a partnerországok sajátos kihívásainak és egyedi egyenlőtlenségi dinamikáinak a kezeléséhez. E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy a szegénység és az egyenlőtlenségek magas szintjével szembesülő, alacsony jövedelmű országok esetében a hivatalos fejlesztési támogatás továbbra is fontos szerepet tölt be az egyenlőtlenségek csökkentését célzó szakpolitikák kialakításában és végrehajtásában. A közepes jövedelmű országok esetében – amelyek közül többekben még mindig magas a szegénységben élők száma, és amelyek gyakran szembesülnek nagyon magas fokú egyenlőtlenséggel és társadalmi kirekesztéssel – az egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló szakpolitikák terén megvalósuló szerepvállalás különösen olyan eszközökben ölt formát, mint a szakpolitikai párbeszéd, az ismeretek és a szakértelem megosztása, valamint a technikai segítségnyújtás – e tekintetben a Tanács emlékeztet továbbá a fejlettebb fejlődő országokkal a konszenzussal összhangban folytatott együttműködésre.
16. A Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy egyrészt jobb adatokra és bővebb ismeretekre van szükség, például bontott adatok gyűjtése révén – többek között a nők, a gyermekek és a fiatalok, valamint a fogyatékossgal élő személyek, továbbá a marginalizálódott közösségekben élő, illetve kiszolgáltatott helyzetben lévő egyéb személyek tekintetében –, másrészt pedig hogy javítani kell a vonatkozó intézményi kapacitást.
17. A Tanács úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak fokozniuk kell az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy végrehajtásra kerüljenek a partnerországokban megfigyelhető egyenlőtlenségek csökkentésének elősegítését célzó uniós intézkedések, és ezeket a megfontolásokat tükröztetniük kell saját fejlesztési együttműködési politikáikban.